

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5047/05
06.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv tuženog Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije, radi poništaja rešenja tuženog broj 132-04-00068/2003-13 od 17.05.2005. godine, u pravnoj stvari prava na pomoć za opremu novorođenčeta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.04.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije broj 132-04-00068/2003-13 od 17.05.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Sekretarijata za socijalnu i dečiju zaštitu u Beogradu br. 132-314 od 11.02.2004. godine, kojim je tužilji priznato pravo na pomoć za opremu novorođenčeta, za treće dete BB, u visini od 30% prosečne zarade po zaposlenom u Republici prema poslednjem objavljenom podatku Republičkog organa nadležnog za statistiku i nominalnog iznosa utvrđenog od strane Ministarstva nadležnog za socijalna pitanja.

Tužilja tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog nepravilne primene zakona, nepostupanja po pravilima postupka i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Istakla je da je nepravilno primenjen Pravilnik o bližim uslovima i načinu ostvarivanja prava od opšteg interesa u oblasti društvene brige o deci. Takođe je navela da tuženi u donošenju osporenog rešenja nije postupio po pravnom shvatanju i primedbama Vrhovnog suda Srbije iz presude U.1843/04 u čijem izvršenju je osporena odluka doneta. Predložila je da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je istakao da je tužba neblagovremena, te da je stoga treba odbaciti. Naveo je da iz povratnice broj 132-314/2002-XIX/03 proizlazi da je tužilja osporeno rešenje primila 28.06.2005. godine, a da je tužbu podnela 29.07.2005. godine.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja tuženog organa u smislu odredbe čl. 39. Zakona o upravnim sporovima, ocenom navoda istaknutih u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizilazi da je tuženi osporeno rešenje doneo u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. 1843/04 od 12.01.2005. godine. Međutim, po oceni ovoga Suda tuženi u donošenju osporenog rešenja nije postupio prema pravnom shvatanju Vrhovnog suda Srbije iznetom u obrazloženju navedene presude, a u pogledu primene materijalno-pravnih odredaba prilikom odlučivanja o visini isplate iznosa prava na pomoć za opremu novorođenčeta, čime je učinio povredu iz čl. 61. Zakona o upravnim sporovima. Naime, tuženi je i osporenom odlukom odbio žalbu tužilje izjavljenu na rešenje prvostepenog organa br. 132-314-od 11.02.2004. godine, kojom je tužilji priznato pravo na pomoć za opremu novorođenčeta za treće dete BB u visini od 30% prosečne zarade po zaposlenom u Republici, prema poslednjem objavljenom podatku Republičkog organa nadležnog za statistiku i nominalnog iznosa utvrđenog od strane Ministarstva nadležnog za socijalna pitanja nalazeći da je pravilno prvostepeni organ doneo takvu odluku pravilnom primenom čl. 6. Pravilnika o izmenama i dopunama Pravilnika o bližim uslovima i načinu ostvarivanja prava od opšteg interesa u oblasti društvene brige o deci ("Sl. glasnik RS" br. 67/94) i čl. 5. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o društvenoj brizi o deci ("Sl. glasnik RS" br. 29/01), iako je Vrhovni sud Srbije u navedenoj presudi U. 1843/04, koja je u smislu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima obavezna za tuženi organ, izneo pravno shvatanje u pogledu primene materijalno-pravnih odredaba u konkretnoj upravnoj stvari i u pogledu visine iznosa prava pomoći za opremu novorođenčeta, koja se ima tužilji priznati, a u skladu sa kojim, kao što je već navedeno, tuženi nije postupio.

Sud je imao u vidu navod tuženog, iznet u odgovoru na tužbu u pogledu njene blagovremenosti, ali je ovaj navod ocenio neosnovanim. Ovo sa razloga što se iz povratnice, na koju se tuženi u odgovoru na tužbu poziva, ne može na pouzdan način zaključiti da je dana, koji je na njoj konstatovan kao datum prijema rešenja, tužilji i dostavljeno rešenje koje se tužbom ovde osporava, budući da se broj rešenja na povratnici ne poklapa sa brojem osporenog rešenja. Stoga je, prema stavu ovoga Suda, u sumnji, ocenjeno da je tužba blagovremena.

Kod ovakvog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije je ocenio da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje zbog čega je primenom odredbe čl. 41. st. 1 i 2. a u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima

suzije, zbog čega je primenom odredbe čl. 41. st. 1. i 2., a u vezi čl. 36. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude. Tuženi će u ponovnom postupku prilikom donošenja odluke u ovoj upravnoj stvari u svemu postupiti prema pravnom shvatanju suda iznetom u obrazloženju presude U. 1843/04 od 12.01.2005. godine, kao i u obrazloženju ove presude, a kojima je vezan u smislu čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 06.04.2006. godine, U. 5047/05

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Vesna Danilović Danica Bogdanović

D-NA:

1. Tužilji na adresu iz tužbe
2. Tuženom organu uz dostavu spisa

Vesna - SK/06

NZ